

"SKUGGORNAS NATT", ÖPPNINGSAKT

Written by

Alexander Skantze

Frampromptad med Chat GPT

Address
Phone Number

EXT. VID HAMNEN - DAY

En molnig dag, båten lägger till vid Sandhamns brygga.

Nora och Alexander kliver av, bärandes väskor. Stämningen är tystlåten, Alexander rör sig något stelt. Nora tittar oroligt på honom.

NORA

(halvt skämtsamt, halvt
allvarligt)

Du vet att det är en övernattning,
inte en flytt? Vad har du packat
egentligen?

ALEXANDER

(med en kort suck,
undviker hennes blick)

Bara det jag behöver. Och det jag
inte behöver, kanske.

Noras blick blir fundersam, men hon säger inget.

När de går förbi restaurangen hörs dämpade röster från några
bybor som diskuterar något livligt.

BYBO 1

(lågt, men hörbart)

Han var inte klok, det visste vi
alla. Det var bara en tidsfråga
innan det skulle gå åt helvete.

BYBO 2

(ser åt Noras håll, sänker
rösten)

Men ändå... mord? Här?

Alexander stannar, men Nora tar hans arm och drar honom
vidare mot retreatet.

EXT. ETREATETS ENTRÉ - DAY

Den gamla herrgården är omgiven av höga tallar. Några
deltagare står i små grupper på gården, talande i dämpade,
nervösa toner. Nora och Alexander närmar sig receptionen där
en personal, MARIE (40-tal, nervös), möter dem.

MARIE

(viftar med händerna för
att få deras
uppmärksamhet)

Ni är polisen, eller hur? Tack och
lov att ni är här.

(MORE)

MARIE (CONT'D)
De andra... de har pratat hela
natten. Ingen vill vara ensam.

ALEXANDER
(sakligt)
Det var ni som hittade kroppen?

MARIE
(tittar snabbt över axeln)
Nej... det var Erika. Hon vägrade
lämna sitt rum efter det.

Nora och Alexander utbyter en blick. De följer Marie in i
huset.

INT. GYLLENSTIERNAS ARBETSNUM - DAY

Arbetsrummet är mörkt, med tunga gardiner som halvt täcker
fönstren. Ett skrivbord står mitt i rummet, med papper och en
laptop fortfarande framme.

Nora undersöker ytan medan Alexander rör sig långsamt genom
rummet.

NORA
(upptäcker en journal)
Det här måste vara hans
anteckningar... Lösenordsskyddat.
Naturligtvis.

ALEXANDER
(skarpt)
Vad står det där?

NORA
(pekar på en handskriven
lapp)
Sanningarna vänder sig emot oss.
Vad tror du han menade med det?

ALEXANDER
(med låg, mörk röst)
Kanske att sanningen kan döda.

De tittar på varandra, stämningen är spänd.

INT. MATSALEN - EVENING

Deltagarna sitter vid ett långt bord, maten är orörd.

Nora och Alexander går in och samtalet tystnar genast.

De presenterar sig och ber alla att introducera sig själva.

ERIKA LUNDIN
(med blicken fixerad på
bordet, röst svag)
Jag var... patient här. Men han
hjälpste mig inte. Han förstörde
mig.

OSKAR MATTSSON
(avbryter Erika, med vass
ton)
Vi är inte här för att diskutera
hans metoder. Det är irrelevant nu.

NORA
(svalt)
Vad gjorde ni här, då?

OSKAR
(tvekar, innan han rycker
på axlarna)
En affär. Jag hjälpte honom med..
finansiering.

HUGO OLSSON
(från skuggorna, röst
nästan för låg för att
höras)
Han var... en visionär. Men
visionärer vet inte alltid var
gränsen går.

SOPHIA SANDÉN
(med perfekt hållning, men
iskall blick)
Jag var här av personliga skäl. Men
det förändrar inget. Han var ett
monster.

Nora och Alexander märker hur dynamiken i gruppen präglas av
misstänksamhet. Stämningen blir alltmer hotfull.

INT. RETREATETS KORRIDOR - EVENING

Nora går genom korridorerna. En skugga rör sig snabbt förbi i
periferin. Hon vänder sig om och ser någon försvinna runt
hörnet.

NORA
(halvhögt, till sig själv)
Vem där?

Hon springer efter och kommer ut i trädgården. På avstånd ser hon en figur som liknar Gyllenstierna. När hon ropar på Alexander försvinner figuren in i skogen.